

Advies Zorginstituut Nederland in een geschil over de uitvoering van de zorgverzekering

De Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ) heeft op 10 januari en 21 maart 2024 aan Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid, van de Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoeker en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van extra zuurstof.

Bij uw adviesaanvraag heeft u ook een kopie van het dossier gestuurd. Op 1 maart 2024 heeft het Zorginstituut het voorlopig advies aan uw commissie verstuurd. Vervolgens heeft uw commissie op 21 maart 2024 het hoorzittingsverslag van 13 maart 2024 aan het Zorginstituut verzonden met het verzoek om een definitief advies.

In artikel B.17 van de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op hulpmiddelenzorg omschreven. Dit komt overeen met de Zvw.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoeker aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Dit betekent dat het Zorginstituut twee vragen beantwoordt. Namelijk, of de zorg in geschil onderdeel is van het basispakket en vervolgens of verzoeker op deze zorg is aangewezen. Dit laatste is een medische beoordeling. Er is een BIG-geregistreerde medisch adviseur betrokken bij de beoordeling van het geschil. Het Zorginstituut baseert het advies op de beschikbare informatie in het toegezonden dossier.

Het advies van het Zorginstituut kan geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Het voorlopig advies van 1 maart 2024 wordt hieronder voor de volledigheid herhaald.

Voorlopig advies

Situatie van verzoeker

Verzoeker heeft een aangeboren longziekte, namelijk cystic fibrosis (CF).

In verband met een vliegreis naar Canada heeft verzoeker een aanvraag ingediend voor vergoeding van extra zuurstof tijdens de vlucht bij verweerder. Verzoeker geeft aan dat uit onderzoek in het AMC is gebleken dat hij bij een vlucht van meer dan twee tot drie uur extra zuurstof nodig heeft.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen. Volgens het standpunt van het College voor Zorgverzekeringen (voorganger Zorginstituut) van 31 juli 2007¹ bestaat er geen aanspraak op vergoeding van de kosten van extra zuurstof tijdens een vliegreis, aldus verweerder. Verweerder geeft aan dat sinds genoemd standpunt de meeste vliegtuigmaatschappijen inmiddels toestaan om met een eigen zuurstofconcentrator te vliegen. Daarnaast geeft verweerder aan dat de kosten van extra zuurstof mogelijk onder de reisverzekering vallen.

¹ [Zuurstofleveranties in het buitenland | Standpunt | Zorginstituut Nederland](#)

Verzoeker heeft in een telefoongesprek met verweerder aangegeven dat hij een extra bedrag van € 550,00 heeft betaald aan de vliegtuigmaatschappij voor de benodigde zuurstofvoorziening, omdat hij volgens zijn arts op zuurstof is aangewezen bij een vlucht. Huren van een zuurstofconcentrator bij een zorgleverancier is volgens verzoeker geen alternatief vanwege de kosten en omdat de zuurstof alleen nodig is tijdens de vlucht. Ook heeft verzoeker aangegeven het niet eens te zijn met dat er wel een vergoeding is voor stoppen met roken, maar extra zuurstof voor zijn eigen rekening komt. Hierop heeft verweerder aangegeven dat de huur van een (mobiele) concentrator zonder medische zuurstofindicatie in het dagelijks leven en voor enkel een vliegreis niet voor vergoeding in aanmerking komt vanuit de zorgverzekering, ook niet als de verhuur plaatsvindt bij een reguliere zorgleverancier. Verder heeft verweerder aangegeven dat er begrip is voor verzoeker als zijn situatie voelt als een oneerlijke financiële last voor iets wat nodig is volgens een arts en waar verzoeker zelf niets aan kan doen. Een zorgverzekeraar kan niet meer doen dan voor de verzekerden zo goed mogelijk kijken naar de dekking van de zorgverzekering waar de overheid voor heeft gekozen, aldus verweerder.

Juridisch kader

Polisvoorwaarden

In artikel B.17 van de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op hulpmiddelenzorg omschreven met verwijzing naar de Regeling zorgverzekering (Rzv) en het Reglement Hulpmiddelen, behorende bij de zorgverzekering.

In artikel B.17.7 van het Reglement zijn nadere voorwaarden gesteld voor 'uitwendige hulpmiddelen voor het ademhalingsstelsel', zoals is gebaseerd op artikel 2.9 van de Rzv. Zuurstofapparatuur is daarin opgenomen. Aanspraak bestaat op een vaste voorziening in de thuishouding en een back-up (cilinders, voor het geval de basisvoorziening uitvalt). De leverancier beoordeelt daarnaast of de verzekerde ook aanspraak heeft op een mobiele voorziening, die moet worden ingezet voor kortdurend verblijf buitenshuis. Een mobiele voorziening is beperkt in de gebruikstermijn, aldus het Reglement.

Toepasselijke regelgeving

'Uitwendige hulpmiddelen voor het ademhalingsstelsel' zijn geregeld in artikel 2.6, onderdeel b, van de Rzv en nader uitgewerkt in artikel 2.9 van de Rzv.

Ingevolge artikel 2.9, eerste lid, van de Rzv, omvatten hulpmiddelen als bedoeld in artikel 2.6, onderdeel b, van de Rzv 'uitwendige hulpmiddelen voor het geheel of gedeeltelijk opheffen van de gevolgen van stoornissen in de functie van het ademhalingsstelsel, met inbegrip van stoffen die met behulp van deze hulpmiddelen worden toegediend, te weten:

- a. Zuurstof
- b. Stoffen die gecertificeerd zijn als medisch hulpmiddel in de zin van de Wet op de medische hulpmiddelen.'

Standpunt College voor Zorgverzekeringen (CVZ)

De voorganger van het Zorginstituut (het CVZ) heeft op 31 juli 2007 een standpunt uitgebracht over zuurstofleveranties in het buitenland.² Dit standpunt heeft betrekking op de situatie dat een verzekerde zuurstof nodig heeft tijdens zijn verblijf in het buitenland en dientengevolge geen gebruik kan maken van de leverancier met wie een zorgverzekeraar een contract heeft gesloten.

Het CVZ heeft destijds bepaald dat voor zuurstofleveranties in het buitenland het volgende geldt:

Voor verzekerden die zuurstof nodig hebben en tijdelijk in een andere EU-Lidstaat (inclusief de EER-landen en Zwitserland) verblijven staan in principe twee mogelijkheden open:

1. Via de zorgverzekering, met als consequentie dat de kosten voor de zuurstoflevering die hoger zijn dan het marktconforme tarief in Nederland voor eigen rekening blijven;
2. Via Verordening (EEG) 1408/71, met als consequentie dat verzekerde, eventueel via zijn patiëntenvereniging de zorg in het verblijfsland zelf moet organiseren bij de ter plaatse gevestigde sociale verzekeringsorganen.

Voor verzekerden die zuurstof nodig hebben en tijdelijk buiten de EU (inclusief de EER-landen en Zwitserland) verblijven, staat alleen de mogelijkheid onder 1 open.

Zuurstof gedurende de vliegreis, geleverd door de vliegtuigmaatschappij (omdat geen gebruik mag worden gemaakt van de eigen apparatuur), behoort niet tot de te verzekeren prestaties.

Beoordeling

De informatie in het dossier is medisch en juridisch beoordeeld.

De vraag in geschil is of verzoeker in aanmerking komt voor vergoeding van extra zuurstof gedurende de vliegreis ten laste van de basisverzekering.

Uit het dossier is op te maken dat verzoeker cystic fibrosis heeft en een aanvraag heeft ingediend voor zuurstof in verband met een vlucht naar Canada.

Ter onderbouwing van de afwijzende beslissing baseert verweerder zich op een standpunt van CVZ uit 2007 en geeft aan dat hieruit volgt dat geen aanspraak bestaat op vergoeding van de kosten van extra zuurstof tijdens een vliegreis.³

Daarnaast geeft verweerder aan dat het huren van een (mobiele) zuurstof-concentrator zonder medische zuurstofindicatie in het dagelijks leven en voor enkel een vliegreis niet voor vergoeding in aanmerking komt vanuit de zorgverzekering.

Zoals ook in het juridisch kader is uiteengezet, heeft CVZ in 2007 een standpunt ingenomen over zuurstofleveranties in het buitenland en de aanspraak daarop op grond van de Zorgverzekeringswet.

² [Zuurstofleveranties in het buitenland | Standpunt | Zorginstituut Nederland](#)

³ [Zuurstofleveranties in het buitenland | Standpunt | Zorginstituut Nederland](#)

Voor zover hier van belang, is daarin het volgende opgenomen:

'Zuurstof gedurende de vliegreis, geleverd door de vliegtuigmaatschappij (omdat geen gebruik mag worden gemaakt van de eigen apparatuur), behoort niet tot de te verzekeren prestaties.'

Het standpunt is sindsdien ongewijzigd en anno 2024 geldt nog steeds dat zuurstof gedurende de vliegreis niet tot de te verzekerde prestaties behoort.

Hoewel de vergoeding van zuurstofconcentratoren niet in geschil is, merkt het Zorginstituut hierover het volgende op. Onder de in artikel 2.9 van de Rzv omschreven hulpmiddelen vallen verschillende zuurstofbronnen, namelijk zuurstof en zuurstofconcentratoren. Zuurstof kan geleverd worden in gasflessen (zuurstofcilinder) of als vloeibare zuurstof. Een zuurstofconcentrator daarentegen bevat zelf geen zuurstof, maar het is een hulpmiddel, namelijk een apparaat dat zuurstof uit de omgevingslucht haalt. Omgevingslucht bestaat normaalgesproken uit ongeveer 20% zuurstof. De zuurstofconcentrator filtert de aangevoerde omgevingslucht en kan daardoor zuurstofrijke lucht (met meer dan 90% zuurstof) aanleveren.

In vliegtuigen wordt de luchtdruk geregeld (zodat deze niet afhankelijk is van de vlieghoogte), en de druk in de cabine is hierdoor vergelijkbaar met bergniveau. Dit betekent een lagere luchtdichtheid en lagere luchtdruk, met onder meer als gevolg dat de lucht iets minder zuurstof bevat dan op zeeniveau. Gezonde personen zullen hier doorgaans weinig van merken, maar voor longpatiënten kan dit onder andere leiden tot hypoxemie (te laag zuurstofgehalte in het bloed). Om die reden kan extra zuurstof gedurende een vliegreis geïndiceerd zijn.

Als een verzekerde in het dagelijks leven geen zuurstof gebruikt, maar wegens medische gronden, zoals door een longaandoening, gedurende een vliegreis tijdelijk is aangewezen op extra zuurstof, is vergoeding van een (mobiele) zuurstofconcentrator niet uitgesloten. Uit de Regeling zorgverzekering blijkt niet dat er sprake moet zijn van permanent gebruik om aanspraak te kunnen maken op 'uitwendige hulpmiddelen voor het ademhalingsstelsel', zoals bedoeld in artikel 2.6, onderdeel b, jo artikel 2.9 van de Rzv.

Tot slot geeft verweerder in het dossier aan dat de kosten van extra zuurstof mogelijk onder de reisverzekering vallen. Hierover merkt het Zorginstituut op dat zijn adviesbevoegdheid geen betrekking heeft op de vraag of er aanspraak bestaat op vergoeding op grond van de reisverzekering.

Conclusie

Zuurstof gedurende de vliegreis, geleverd door een luchtvaartmaatschappij, komt niet ten laste van de basisverzekering.

Advies

Het Zorginstituut adviseert op basis van de beschikbare informatie in het dossier het volgende:

Verzoeker kan geen aanspraak maken op vergoeding van extra zuurstof tijdens een vliegreis, geleverd door de luchtvaartmaatschappij.

Definitief advies

Hoorzittingsverslag

Het Zorginstituut heeft het verslag van de hoorzitting ontvangen.

Verzoeker geeft aan dat hij vanwege CF moet vliegen met zuurstof. De lucht wordt in een vliegtuig wat ijler gehouden en dat kan bij hem problemen opleveren. Verzoeker geeft aan dat uit een test is gebleken dat zijn saturatie te snel zakt. Vanuit het AMC is gezegd dat het eventueel zonder zou kunnen, maar dan zou hij in ieder geval zeer vermoeid zijn. Mocht het toch mis gaan, dan blijven de kosten van een eventuele noodlanding voor zijn rekening. Ook geeft verzoeker aan dat hij voor fysiotherapie wel zuurstof vergoed kreeg. Dat is in dit geval niet meer nodig, omdat hij inmiddels medicatie heeft die heel goed werkt, waardoor dit bij het sporten niet meer nodig is. Voor het vliegen is dit helaas niet het geval, aldus verzoeker. Wat betreft een zuurstofconcentrator geeft verzoeker aan dat dit voor hem geen optie was, ook omdat hij hiermee niet wilde rondlopen. Het gaat om een groot apparaat, waarvoor ook nog een groot aantal accu's moeten worden meegenomen. Partijen geven op de hoorzitting aan dat het niet duidelijk is of de zuurstofconcentrator verzekerde zorg is.

Beoordeling

De informatie in het dossier is medisch en juridisch beoordeeld.

In geschil is vergoeding van zuurstof gedurende de vliegreis ten laste van de basisverzekering.

Uit het verslag van de hoorzitting blijkt dat partijen zich naar aanleiding van het voorlopig advies afvragen onder welke omstandigheden het gebruik van een zuurstofconcentrator tijdens een vlucht verzekerde zorg is.

Aangezien het geschil niet over een zuurstofconcentrator gaat, kan het Zorginstituut in dit individuele geschil hier geen uitspraak over doen.

Het Zorginstituut geeft wel mee dat het van de individuele situatie afhangt of iemand redelijkerwijs is aangewezen op een zuurstofconcentrator tijdens een vliegreis. Bij de beoordeling zou dan bijvoorbeeld een uitslag van een fit-to-fly c.q. HAST⁴ test kunnen worden meegenomen.

Conclusie

Zuurstof gedurende de vliegreis, geleverd door een luchtvaartmaatschappij, komt niet ten laste van de basisverzekering.

Het Zorginstituut kan in dit individuele geschil niet ingaan op gebruik van een zuurstofconcentrator, omdat dit geschil is beperkt tot de vraag of vergoeding van zuurstof gedurende de vliegreis ten laste van de basisverzekering komt.

⁴ HAST = High altitude simulation test. Meer informatie hierover is te vinden op o.a. deze Australische website, <https://lungfoundation.com.au/wp-content/uploads/2018/09/Factsheet-Fitness-to-fly-Aug2016.pdf>, HAST-testen c.q. fit-to-fly testen voor longpatiënten worden ook in Nederlandse ziekenhuizen uitgevoerd.

Advies

Het Zorginstituut adviseert op basis van het oorspronkelijke dossier en het hoorzittingsverslag het volgende:

Verzoeker kan geen aanspraak maken op vergoeding van extra zuurstof tijdens een vliegreis, geleverd door de luchtvaartmaatschappij.

Advies Zorginstituut Nederland in een geschil over de uitvoering van de zorgverzekering

De Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ) heeft op 10 januari 2024 aan Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid, van de Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoeker en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van extra zuurstof.

Bij de adviesaanvraag heeft de SKGZ een kopie van het dossier gestuurd. Het Zorginstituut brengt een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting en/of aanvullende stukken nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

In artikel B.17 van de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op hulpmiddelenzorg omschreven. Dit komt overeen met de Zvw.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoeker aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Dit betekent dat het Zorginstituut twee vragen beantwoordt. Namelijk, of de zorg in geschil onderdeel is van het basispakket en vervolgens of verzoeker op deze zorg is aangewezen. Dit laatste is een medische beoordeling. Er is een BIG-geregistreerde medisch adviseur betrokken bij de beoordeling van het geschil. Het Zorginstituut baseert het advies op de beschikbare informatie in het toegezonden dossier.

Het advies van het Zorginstituut kan geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Situatie van verzoeker

Verzoeker heeft een aangeboren longziekte, namelijk cystic fibrosis (CF).

In verband met een vliegreis naar Canada heeft verzoeker een aanvraag ingediend voor vergoeding van extra zuurstof tijdens de vlucht bij verweerder. Verzoeker geeft aan dat uit onderzoek in het AMC is gebleken dat hij bij een vlucht van meer dan twee tot drie uur extra zuurstof nodig heeft.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen. Volgens het standpunt van het College voor Zorgverzekeringen (voorganger Zorginstituut) van 31 juli 2007¹ bestaat er geen aanspraak op vergoeding van de kosten van extra zuurstof tijdens een vliegreis, aldus verweerder. Verweerder geeft aan dat sinds genoemd standpunt de meeste vliegtuigmaatschappijen inmiddels toestaan om met een eigen zuurstofconcentrator te vliegen. Daarnaast geeft verweerder aan dat de kosten van extra zuurstof mogelijk onder de reisverzekering vallen.

Verzoeker heeft in een telefoongesprek met verweerder aangegeven dat hij een extra bedrag van € 550,00 heeft betaald aan de vliegtuigmaatschappij voor de benodigde zuurstofvoorziening, omdat hij volgens zijn arts op zuurstof is aangewezen bij een vlucht. Huren van een zuurstofconcentrator bij een zorgleverancier is volgens verzoeker geen alternatief vanwege de kosten en omdat de zuurstof alleen nodig is tijdens de vlucht. Ook heeft verzoeker aangegeven het niet eens te zijn met dat er wel een vergoeding is voor stoppen met roken, maar extra zuurstof voor zijn eigen rekening komt. Hierop heeft verweerder aangegeven dat de huur van een (mobiele) concentrator zonder

¹ [Zuurstofleveranties in het buitenland | Standpunt | Zorginstituut Nederland](#)

medische zuurstofindicatie in het dagelijks leven en voor enkel een vliegreis niet voor vergoeding in aanmerking komt vanuit de zorgverzekering, ook niet als de verhuur plaatsvindt bij een reguliere zorgleverancier. Verder heeft verweerder aangegeven dat er begrip is voor verzoeker als zijn situatie voelt als een oneerlijke financiële last voor iets wat nodig is volgens een arts en waar verzoeker zelf niets aan kan doen. Een zorgverzekeraar kan niet meer doen dan voor de verzekerden zo goed mogelijk kijken naar de dekking van de zorgverzekering waar de overheid voor heeft gekozen, aldus verweerder.

Juridisch kader

Polisvoorwaarden

In artikel B.17 van de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op hulpmiddelenzorg omschreven met verwijzing naar de Regeling zorgverzekering (Rzv) en het Reglement Hulpmiddelen, behorende bij de zorgverzekering.

In artikel B.17.7 van het Reglement zijn nadere voorwaarden gesteld voor 'uitwendige hulpmiddelen voor het ademhalingsstelsel', zoals is gebaseerd op artikel 2.9 van de Rzv. Zuurstofapparatuur is daarin opgenomen. Aanspraak bestaat op een vaste voorziening in de thuissituatie en een back-up (cilinders, voor het geval de basisvoorziening uitvalt). De leverancier beoordeelt daarnaast of de verzekerde ook aanspraak heeft op een mobiele voorziening, die moet worden ingezet voor kortdurend verblijf buitenshuis. Een mobiele voorziening is beperkt in de gebruikstermijn, aldus het Reglement.

Toepasselijke regelgeving

'Uitwendige hulpmiddelen voor het ademhalingsstelsel' zijn geregeld in artikel 2.6, onderdeel b, van de Rzv en nader uitgewerkt in artikel 2.9 van de Rzv.

Ingevolge artikel 2.9, eerste lid, van de Rzv, omvatten hulpmiddelen als bedoeld in artikel 2.6, onderdeel b, van de Rzv 'uitwendige hulpmiddelen voor het geheel of gedeeltelijk opheffen van de gevolgen van stoornissen in de functie van het ademhalingsstelsel, met inbegrip van stoffen die met behulp van deze hulpmiddelen worden toegediend, te weten:

- a. Zuurstof
- b. Stoffen die gecertificeerd zijn als medisch hulpmiddel in de zin van de Wet op de medische hulpmiddelen.'

Standpunt College voor Zorgverzekeringen (CVZ)

De voorganger van het Zorginstituut (het CVZ) heeft op 31 juli 2007 een standpunt uitgebracht over zuurstofleveranties in het buitenland.² Dit standpunt heeft betrekking op de situatie dat een verzekerde zuurstof nodig heeft tijdens zijn verblijf in het buitenland en dientengevolge geen gebruik kan maken van de leverancier met wie een zorgverzekeraar een contract heeft gesloten.

Het CVZ heeft destijds bepaald dat voor zuurstofleveranties in het buitenland het volgende geldt:

Voor verzekerden die zuurstof nodig hebben en tijdelijk in een andere EU-Lidstaat (inclusief de EER-landen en Zwitserland) verblijven staan in principe twee mogelijkheden open:

1. Via de zorgverzekering, met als consequentie dat de kosten voor de zuurstoflevering die hoger zijn dan het marktconforme tarief in Nederland voor eigen rekening blijven;

² [Zuurstofleveranties in het buitenland | Standpunt | Zorginstituut Nederland](#)

2. Via Verordening (EEG) 1408/71, met als consequentie dat verzekerde, eventueel via zijn patiëntenvereniging de zorg in het verblijfsland zelf moet organiseren bij de ter plaatse gevestigde sociale verzekeringsorganen.

Voor verzekerden die zuurstof nodig hebben en tijdelijk buiten de EU (inclusief de EER-landen en Zwitserland) verblijven, staat alleen de mogelijkheid onder 1 open.

Zuurstof gedurende de vliegreis, geleverd door de vliegtuigmaatschappij (omdat geen gebruik mag worden gemaakt van de eigen apparatuur), behoort niet tot de te verzekeren prestaties.

Beoordeling

De informatie in het dossier is medisch en juridisch beoordeeld.

De vraag in geschil is of verzoeker in aanmerking komt voor vergoeding van extra zuurstof gedurende de vliegreis ten laste van de basisverzekering.

Uit het dossier is op te maken dat verzoeker cystic fibrosis heeft en een aanvraag heeft ingediend voor zuurstof in verband met een vlucht naar Canada.

Ter onderbouwing van de afwijzende beslissing baseert verweerder zich op een standpunt van CVZ uit 2007 en geeft aan dat hieruit volgt dat geen aanspraak bestaat op vergoeding van de kosten van extra zuurstof tijdens een vliegreis.³

Daarnaast geeft verweerder aan dat het huren van een (mobiele) zuurstofconcentrator zonder medische zuurstofindicatie in het dagelijks leven en voor enkel een vliegreis niet voor vergoeding in aanmerking komt vanuit de zorgverzekering.

Zoals ook in het juridisch kader is uiteengezet, heeft CVZ in 2007 een standpunt ingenomen over zuurstofleveranties in het buitenland en de aanspraak daarop op grond van de Zorgverzekeringswet. Voor zover hier van belang, is daarin het volgende opgenomen:

'Zuurstof gedurende de vliegreis, geleverd door de vliegtuigmaatschappij (omdat geen gebruik mag worden gemaakt van de eigen apparatuur), behoort niet tot de te verzekeren prestaties.'

Het standpunt is sindsdien ongewijzigd en anno 2024 geldt nog steeds dat *zuurstof* gedurende de vliegreis niet tot de te verzekerde prestaties behoort.

Hoewel de vergoeding van zuurstofconcentratoren niet in geschil is, merkt het Zorginstituut hierover het volgende op. Onder de in artikel 2.9 van de Rzv omschreven hulpmiddelen vallen verschillende zuurstofbronnen, namelijk zuurstof en zuurstofconcentratoren. Zuurstof kan geleverd worden in gasflessen (zuurstofcilinder) of als vloeibare zuurstof. Een zuurstofconcentrator daarentegen bevat zelf geen zuurstof, maar het is een hulpmiddel, namelijk een apparaat dat zuurstof uit de omgevingslucht haalt. Omgevingslucht bestaat normaalgesproken uit ongeveer 20% zuurstof. De zuurstofconcentrator filtert de aangevoerde omgevingslucht en kan daardoor zuurstofrijke lucht (met meer dan 90% zuurstof) aanleveren.

³ [Zuurstofleveranties in het buitenland | Standpunt | Zorginstituut Nederland](#)

In vliegtuigen wordt de luchtdruk geregeld (zodat deze niet afhankelijk is van de vlieghoogte), en de druk in de cabine is hierdoor vergelijkbaar met bergniveau. Dit betekent een lagere luchtdichtheid en lagere luchtdruk, met onder meer als gevolg dat de lucht iets minder zuurstof bevat dan op zeeniveau. Gezonde personen zullen hier doorgaans weinig van merken, maar voor longpatiënten kan dit onder andere leiden tot hypoxemie (te laag zuurstofgehalte in het bloed). Om die reden kan extra zuurstof gedurende een vliegreis geïndiceerd zijn.

Als een verzekerde in het dagelijks leven geen zuurstof gebruikt, maar wegens medische gronden, zoals door een longaandoening, gedurende een vliegreis tijdelijk is aangewezen op extra zuurstof, is vergoeding van een (mobiele) zuurstofconcentrator niet uitgesloten. Uit de Regeling zorgverzekering blijkt niet dat er sprake moet zijn van permanent gebruik om aanspraak te kunnen maken op 'uitwendige hulpmiddelen voor het ademhalingsstelsel', zoals bedoeld in artikel 2.6, onderdeel b, jo artikel 2.9 van de Rzv.

Tot slot geeft verweerder in het dossier aan dat de kosten van extra zuurstof mogelijk onder de reisverzekering vallen. Hierover merkt het Zorginstituut op dat zijn adviesbevoegdheid geen betrekking heeft op de vraag of er aanspraak bestaat op vergoeding op grond van de reisverzekering.

Conclusie

Zuurstof gedurende de vliegreis, geleverd door een luchtvaartmaatschappij, komt niet ten laste van de basisverzekering.

Advies

Het Zorginstituut adviseert op basis van de beschikbare informatie in het dossier het volgende:

Verzoeker kan geen aanspraak maken op vergoeding van extra zuurstof tijdens een vliegreis, geleverd door de luchtvaartmaatschappij.